

STORTINGET

Lovvedtak 134

(2019–2020)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 357 L (2019–2020), jf. Prop. 80 L (2019–2020)

I Stortingets møte 11. juni 2020 ble det gjort følgende

vedtak til lov

om Etterretningstjenesten (etterretningstjenesteloven)

Kapittel 1. Formål og virkeområde

§ 1-1 Formål

Loven skal

- a) bidra til å trygge Norges suverenitet, territorielle integritet, demokratiske styreform og andre nasjonale sikkerhetsinteresser, herunder forebygge, avdekke og motvirke utenlandske trusler mot Norge og norske interesser
- b) bidra til å trygge tilliten til og sikre grunnlaget for kontroll med Etterretningstjenestens virksomhet
- c) sikre at Etterretningstjenestens virksomhet utøves i samsvar med menneskerettighetene og andre grunnleggende verdier i et demokratisk samfunn.

§ 1-2 Virkeområde

Loven gjelder for Etterretningstjenesten og for andre enheter og personer underlagt sjefen for Etterretningstjenestens kommando eller instruksjonsmyndighet.

Loven gjelder ikke innhenting og annen behandling av informasjon som utelukkende gjennomføres av Etterretningstjenesten som ledd i en internasjonal operasjon med folkerettslig mandat.

§ 1-3 Definisjoner

I denne loven menes med:

- a) personopplysning: enhver opplysning om en identifisert eller identifiserbar fysisk person

- b) behandling av personopplysninger: enhver operasjon eller rekke av operasjoner som gjøres med personopplysninger, enten automatisert eller ikke
- c) etterretningsformål: formål om å ivareta en eller flere av Etterretningstjenestens oppgaver etter kapittel 3
- d) etterretningsmål: objekt, person, virksomhet eller annet som informasjonsinnhentingene retter seg mot
- e) målsøking: systematisk arbeid for å identifisere nye etterretningsmål
- f) målrettet innhenting: systematisk arbeid for å finne informasjon knyttet til identifiserte etterretningsmål
- g) overskuddsinformasjon: informasjon som er uten interesse for etterretningsformål
- h) rådata: ubearbeidet eller automatisk bearbeidet informasjon i enhver form hvis etterretningsverdi ikke er vurdert
- i) bulk: informasjonssamlinger og datasett hvorav en vesentlig andel av informasjonen antas å være irrelevant for etterretningsformål
- j) utlevering: enhver formidling av opplysninger, både skriftlig og muntlig, til mottaker utenfor Etterretningstjenesten som ikke utfører tjeneste eller oppdrag for tjenesten.

Kapittel 2. Organisering, styring og kontroll

§ 2-1 Nasjonal tjeneste

Etterretningstjenesten er Norges nasjonale utenlandsetterretningstjeneste. Tjenesten er en del av Forsvaret og underlagt forsvarssjefens kommando.

Etterretningstjenesten skal være under nasjonal kontroll. Det skal sikres nasjonal kontroll med hvilken informasjon som gjøres kjent for utenlandske samarbeidspartnere.

§ 2-2 Oppdragsstyring

Departementet koordinerer og prioriterer myndighetenes etterretningsbehov, og fastsetter årlig et prioriteringsdokument for nasjonale etterretningsbehov.

Departementet bestemmer prosedyrer for prioritering av sivile etterretningsbehov som ikke dekkes av prioriteringsdokumentet. Forsvarssjefen bestemmer prosedyrer for prioritering av etterretningsbehov i Forsvaret som ikke dekkes av prioriteringsdokumentet.

§ 2-3 Departementets styring og kontroll

Departementet ivaretar styring og kontroll med Etterretningstjenesten gjennom forsvarssjefen hvis ikke annet er fastsatt i denne loven. Økonomi- og virksomhetsstyring ivaretas gjennom Koordineringsutvalget for Etterretningstjenesten.

Departementet kan fastsette andre særlige ordninger og rapporteringsrutiner for ivaretagelse av styring og kontroll.

§ 2-4 Varsling og rapportering

Etterretningstjenesten skal innenfor rammen av oppgavene etter kapittel 3

- a) varsle norske myndigheter om trusler og andre forhold som Etterretningstjenesten blir kjent med og som krever umiddelbar handling eller av andre årsaker er av tidskritisk natur, og
- b) rapportere til norske myndigheter om utenlandske forhold av betydning for Norge og norske interesser.

Etterretningstjenesten skal varsle og rapportere til militære myndigheter i samsvar med forsvarssjefens bestemmelser og til sivile myndigheter i samsvar med departementets bestemmelser.

Etter departementets bestemmelser kan Etterretningstjenesten varsle og rådggi personer og virksomheter om trusler innenfor rammen av oppgavene etter kapittel 3. Utlevering av sikkerhetsgradert informasjon kan skje uten hensyn til kravene om autorisasjon og sikkerhetsklarering i sikkerhetsloven § 8-1 når dette er strengt nødvendig og sikkerhetsmessig forsvarlig.

§ 2-5 Saker som skal forelegges departementet for beslutning

Etterretningstjenesten skal forelegge følgende saker for departementet for beslutning:

- a) etablering av samarbeid og avtaler med utenlandske tjenester eller internasjonale organisasjoner
- b) iverksettelse av særskilte etterretningsoperasjoner som kan reise politiske problemstillinger
- c) andre særlig viktige saker.

§ 2-6 EOS-utvalgets og Riksrevisjonens kontroll

Etterretningstjenesten er underlagt kontroll etter EOS-kontrollloven. I samsvar med § 7-11 fører EOS-utvalget løpende kontroll med tjenestens etterlevelse av bestemmelsene i kapittel 7.

Etterretningstjenesten er underlagt revisjon og kontroll av Riksrevisjonen etter riksrevisjonsloven. Riksrevisjonen skal utpeke bestemte tjenestepersoner til å ivareta revisjon og kontroll av tjenesten. Utpekte tjenestepersoner skal være norske statsborgere og sikkerhetsklarert for STRENGT HEMMELIG. Riksrevisjonen skal være representert i Koordineringsutvalget for Etterretningstjenesten.

§ 2-7 Andre bestemmelser om tilsyn og kontroll

Bestemmelsene i personopplysningsloven kapittel 6 og 7 og personvernforordningen kapittel VI til VIII om tilsyn, klage og sanksjoner mv. gjelder ikke overfor Etterretningstjenesten.

Bestemmelsene i ekomloven kapittel 10 gjelder ikke i den utstrekning de vil gi myndigheten innsyn i Etterretningstjenestens virksomhet. Første punktum er ikke til hinder for at myndigheten fører tilsyn med hvordan tilbydere som omfattes av § 7-2, utøver tilretteleggingsplikten.

Domstolene fører kontroll med tilrettelagt innhenting av grenseoverskridende elektronisk kommunikasjon i samsvar med kapittel 8.

Kapittel 3. Oppgaver

§ 3-1 Informasjonsinnhenting om utenlandske trusler

Etterretningstjenesten skal innhente og analysere informasjon om utenlandske forhold som kan bidra til å avdekke og motvirke

- a) trusler mot Norges selvstendighet og sikkerhet, territorielle integritet og politiske og økonomiske handlefrihet
- b) alvorlige trusler mot samfunnsikkerheten i Norge
- c) alvorlige trusler mot norske interesser i utlandet
- d) fremmed etterretningsvirksomhet
- e) fremmede sabotasje- og påvirkningsoperasjoner
- f) grenseoverskridende terrorisme
- g) spredning av masseødeleggelsesvåpen og utstyr og materiale for fremstilling av slike våpen

- h) internasjonal våpenhandel som kan utgjøre en alvorlig sikkerhetstrussel
- i) eksport av sanksjonerte, listeførte eller sensitive varer og tjenester.

§ 3-2 Informasjonsinnhenting om andre utenlandske forhold

Etterretningstjenesten skal innhente og analysere informasjon om utenlandske forhold som kan bidra til

- a) ivaretagelse av prioriterte utenriks-, forsvars- eller sikkerhetspolitiske interesser knyttet til forhold og utviklingstrekk i andre stater og regioner
- b) nasjonal beredskapsplanlegging
- c) episode- og krisehåndtering
- d) planlegging og gjennomføring av nasjonale eller internasjonale militære operasjoner.

§ 3-3 Okkupasjonsberedskap

Etterretningstjenesten skal ivareta nasjonal evne til å innhente og formidle informasjon til norske myndigheter dersom Norge helt eller delvis okkuperes.

Departementet skal holdes generelt orientert om organisering og planlegging av okkupasjonsberedskapen.

§ 3-4 Internasjonalt etterretningssamarbeid

Når det er i Norges interesse, kan Etterretningstjenesten innhente og analysere informasjon om utenlandske trusler og andre forhold som nevnt i dette kapitlet som antas å være av vesentlig betydning i bi- eller multilateralt etterretningssamarbeid som Etterretningstjenesten deltar i.

§ 3-5 Innhenting av evneinformasjon

Etterretningstjenesten kan innhente og analysere informasjon om forhold som utgjør nødvendige forutsetninger for å kunne gjennomføre innhenting etter dette kapitlet, for å kunne

- a) sørge for at innhenting ikke skjer i større utstrekning enn nødvendig
- b) ivareta sikkerheten til Etterretningstjenestens personell og operasjoner
- c) gjennomføre testing av teknisk utstyr og annen trenings- og øvingsaktivitet
- d) opprettholde og videreutvikle Etterretningstjenestens informasjonstilganger og metodiske, teknologiske og øvrige evne til å utføre pålagte oppgaver.

Kapittel 4. Forbud mot innhenting i Norge og andre særskilte forbud

§ 4-1 Forbud mot innhenting i Norge

Etterretningstjenesten skal ikke benytte innhenningsmetoder etter kapittel 6 overfor personer i Norge.

Ved tvil om en person befinner seg i Norge eller utlandet, skal Etterretningstjenesten søke å avklare forholdet. For dette formålet skal det kun brukes informasjon fra norske myndigheter, utenlandske samarbeidspartnere, åpne kilder eller egen innhenting i utlandet.

§ 4-2 Fremmed statsaktivitet i Norge

Etterretningstjenesten kan uten hinder av § 4-1 benytte innhenningsmetoder etter kapittel 6 overfor utenlandske og statsløse personer i Norge som opptrer på vegne av en fremmed stat eller statslignende aktør.

Ved tvil om en person befinner seg i Norge eller utlandet, skal Etterretningstjenesten søke å avklare forholdet. For dette formålet skal det kun brukes informasjon fra norske myndigheter, utenlandske samarbeidspartnere, åpne kilder eller egen innhenting i utlandet.

Når riket er i krig, krig truer eller rikets selvstendighet eller sikkerhet er i fare, kan Kongen bestemme at Etterretningstjenesten uten hinder av § 4-1 kan innhente enhver opplysning som har betydning for Forsvarets evne til å håndtere fiendtlig militær aktivitet.

§ 4-3 Samordning med Politiets sikkerhetstjeneste

Etterretningstjenesten skal be Politiets sikkerhetstjeneste om samtykke til innhenting etter § 4-2 første ledd om forhold som også faller inn under beskrivelsen av oppgavene til Politiets sikkerhetstjeneste i politiloven § 17 b første ledd. Ved annen innhenting etter § 4-2 første ledd skal Politiets sikkerhetstjeneste informeres.

§ 4-4 Åpne kilder som berører personer i Norge

Etterretningstjenesten kan uten hinder av § 4-1 innhente informasjon om utenlandske forhold fra åpne kilder etter § 6-2 selv om informasjonen er publisert av eller på annen måte berører personer i Norge.

§ 4-5 Kilderekuttering og kildeverifikasjon i Norge

Etterretningstjenesten kan uten hinder av § 4-1 innhente informasjon om personer i Norge for å finne, rekruttere og verifisere kilder.

Informasjonen skal innhentes fra åpne kilder eller ved utlevering fra norske myndigheter. Hvis det foreligger tungtveiende sikkerhetsmessige grunner, kan det brukes metoder som nevnt i §§ 6-3 og 6-4.

Det skal ikke innhentes mer informasjon enn strengt nødvendig. Opplysningene skal utelukkende brukes for å finne, rekruttere og verifisere kilder.

§ 4-6 Trening, øving og testing av utstyr i Norge

Etterretningstjenesten kan uten hinder av § 4-1 innhente informasjon om personer i Norge når det er strengt nødvendig for å trene, øve eller teste utstyr.

Informasjonen skal utelukkende brukes til å trene, øve og teste utstyr, og skal ikke behandles sammen med annen informasjon. Med mindre den som informasjonso-

nen gjelder, samtykker til at den behandles videre, skal informasjonen slettes snarest mulig, og senest når treningen, øvingen eller testingen avsluttes. Arkivlova gjelder ikke for informasjon etter denne paragrafen.

§ 4-7 Aksessorisk informasjon om personer i Norge

Etterretningstjenesten kan benytte innhentingmetoder etter kapittel 6 overfor personer i utlandet selv om informasjon om personer i Norge vil kunne følge med.

Etterretningstjenesten kan innhente rådata i bulk selv om informasjon om personer i Norge vil kunne følge med.

§ 4-8 Forbud mot å innhente informasjon for politiformål

Etterretningstjenesten skal ikke innhente eller medvirke til å innhente informasjon for å utføre oppgaver som tilligger politiet eller andre rettshåndhevende myndigheter.

Første ledd er ikke til hinder for utveksling av informasjon etter kapittel 10 eller bistand til politiet i medhold av § 10-7, jf. politiloven § 27 a.

§ 4-9 Forbud mot industrispionasje

Etterretningstjenesten skal ikke innhente eller medvirke til å innhente, bearbeide eller utlevere informasjon for å gi selskaper eller andre kommersielle virksomheter eller sektorer konkurransemessige fortrinn.

Kapittel 5. Grunnvilkår for innhenting og utlevering av informasjon

§ 5-1 Grunnvilkår for målsøking

Etterretningstjenesten kan iverksette målsøking når det er saklig grunn til å undersøke om innhenting kan frembringe informasjon som er relevant for etterretningsformål.

§ 5-2 Grunnvilkår for målrettet innhenting

Etterretningstjenesten kan iverksette målrettet innhenting når konkrete holdepunkter gir grunn til å undersøke om innhenting kan frembringe informasjon som er relevant for etterretningsformål.

§ 5-3 Grunnvilkår for innhenting av og søk i rådata i bulk

Etterretningstjenesten kan innhente rådata i bulk når det er nødvendig for å få tilgang til et relevant og tilstrekkelig informasjonsgrunnlag.

Søk i rådata i bulk skal tilfredsstillende grunnvilkårene for målsøking eller målrettet innhenting og logges for kontrollformål. Søket skal ikke gjennomføres dersom det vil være et uforholdsmessig inngrep overfor den enkelte.

Søk i rådata med utgangspunkt i et søkebegrep tilknyttet en person som oppholder seg i Norge, kan bare

gjennomføres dersom det er strengt nødvendig for å ivareta en oppgave som nevnt i § 3-1. Første punktum gjelder ikke dersom personen er en utenlandsk eller statsløs person som opptrer på vegne av en fremmed stat eller statslignende aktør.

§ 5-4 Forholdsmessighet

Innhenting og utlevering av informasjon skal ikke gjennomføres dersom det vil være et uforholdsmessig inngrep overfor den enkelte. Ved vurderingen skal det tas hensyn til om mindre inngripende tiltak i tilstrekkelig grad kan ivareta formålet, inngrepets virkning for den som rammes, sakens betydning og forholdene ellers.

Kapittel 6. Metoder for innhenting av informasjon som kan medføre inngrep overfor den enkelte

§ 6-1 Generelle vilkår

Etterretningstjenesten kan for etterretningsformål bruke metoder for innhenting av informasjon i samsvar med bestemmelsene i dette kapitlet når grunnvilkårene etter kapittel 5 er oppfylt, og innhenting ikke strider mot loven for øvrig.

Metodene kan brukes fordekt overfor personer som er gjenstand for eller på annen måte berøres av dem.

Bruken skal avsluttes dersom lovens vilkår ikke lenger er til stede.

§ 6-2 Åpne kilder

Etterretningstjenesten kan innhente åpent tilgjengelig informasjon. Informasjon er ikke åpent tilgjengelig dersom tilgang krever aktiv fordekt opptreden eller forsering av passord eller lignende beskyttelsesmekanismer.

§ 6-3 Menneskebasert innhenting

Etterretningstjenesten kan innhente informasjon gjennom systematisk samhandling med mennesker i det fysiske eller digitale rom. Tjenesten kan finne, verifisere, kultivere, rekruttere, trene og føre kilder i den hensikt å innhente ikke åpent tilgjengelig informasjon eller legge til rette for slik innhenting.

§ 6-4 Systematisk observasjon

Etterretningstjenesten kan foreta systematisk observasjon på offentlig sted hvor det er sannsynlig at etterretningsmål vil befinne seg. Det samme gjelder mot privat lukket sted dersom den som observerer, befinner seg utenfor. Det kan tas i bruk hjelpemidler for observasjon samt opptak og annen dokumentasjon.

Med systematisk observasjon menes planlagte visuelle iakttagelser i det fysiske rom av en person eller gruppe av personer, eiendom, virksomhet, område eller andre etterretningsmål.

§ 6-5 Teknisk sporing

Etterretningstjenesten kan plassere teknisk peileutstyr i det fysiske rom på eller ved et etterretningsmål for å kartlegge målets posisjon og bevegelser.

§ 6-6 Gjennom søking mv.

Etterretningstjenesten kan gjennom søke bolig, rom eller annet oppbevaringssted for å finne informasjon eller gjenstander. Tjenesten kan tilegne seg etterretningsrelevante gjenstander som finnes under gjennom søkingen. Gjennom søking av sted som etter sin art ikke er tilgjengelig for alle, kan bare gjennom føres dersom det er strengt nødvendig.

Etterretningstjenesten kan tilegne seg etterretningsrelevante gjenstander fra personer.

§ 6-7 Avlytting og bildeovervåkning

Etterretningstjenesten kan innhente lyd og bilde fra kamera eller mikrofon som plasseres på eller i nærheten av sted hvor det er rimelig å anta at et etterretningsmål vil oppholde seg. Innhenting kan ikke gjennom føres på sted som etter sin art ikke er tilgjengelig for alle, med mindre det er strengt nødvendig.

§ 6-8 Annen teknisk innhenting

Etterretningstjenesten kan innhente informasjon ved bruk av tekniske sensorer eller andre tekniske metoder som ikke reguleres av §§ 6-5, 6-7, 6-9 eller 6-10, blant annet bildeovervåkning av enkeltpersoner fra rombaserte eller luftbårne sensorer.

Innhenting kan ikke gjennom føres på sted som etter sin art ikke er tilgjengelig for alle, med mindre det er strengt nødvendig.

§ 6-9 Midtpunktinnhenting

Etterretningstjenesten kan innhente elektronisk kommunikasjon i transitt og kartlegge kommunikasjonsinfrastruktur. Bestemmelser om tilrettelagt innhenting av elektronisk kommunikasjon som transporteres over den norske grensen, er gitt i kapittel 7 og 8.

§ 6-10 Endepunktinnhenting

Etterretningstjenesten kan observere og innhente ikke åpent tilgjengelig elektronisk informasjon i datasystemer eller lignende systemer eller tjenester som etterretningsmål besitter eller antas å ville benytte.

Dersom det er grunn til å tro at innhenting vil omfatte informasjon som ikke er ment for kommunikasjon, skal den ikke gjennom føres med mindre det er strengt nødvendig.

§ 6-11 Forberedende tiltak

Etterretningstjenesten kan treffe forberedende tiltak som er nødvendige for å bruke metoder etter dette kapitlet, blant annet forsere eller omgå faktiske og

tekniske hindre, installere, gjennom søke eller tilegne seg tekniske innretninger og programvare, og ta kontroll over, modifisere eller utplassere elektronisk eller annet teknisk utstyr.

§ 6-12 Beslutning om bruk av en innhentingsmetode

Sjefen for Etterretningstjenesten kan treffe beslutning om bruk av metoder etter dette kapitlet, med mindre beslutningen ligger til departementet etter § 2-5.

Beslutningen skal ikke gis for lengre tid enn nødvendig, og ikke for mer enn ett år av gangen. Dersom forutsetningene for beslutningen endres vesentlig, skal den snarest mulig vurderes på nytt.

§ 6-13 Krav til beslutningen

Beslutningen etter § 6-12 skal være skriftlig og angi

- oppdraget som innhenting knytter seg til
- hva eller hvem innhenting gjelder
- det faktiske og rettslige grunnlaget for innhenting
- beslutningens varighet.

I hastetilfeller kan beslutningen treffes muntlig. Den skal i så fall snarest mulig nedtegnes.

Kapittel 7. Tilrettelagt innhenting av grenseoverskridende elektronisk kommunikasjon

§ 7-1 Generelle vilkår og virkeområde

Etterretningstjenesten kan for etterretningsformål innhente elektronisk kommunikasjon som transporteres over den norske grensen når grunnvilkårene etter kapittel 5 er oppfylt, bestemmelsene i kapittel 7 og 8 følges, og innhenting ikke strider mot loven for øvrig.

Bestemmelsene i kapittel 7 og 8 kommer bare til anvendelse der det er nødvendig at tilbydere som nevnt i § 7-2 legger til rette for innhenting.

§ 7-2 Tilretteleggingsplikt for ekomtilbydere

Tilbydere som omfattes av ekomloven § 1-5 og tilbydere av internettbaserte kommunikasjons- eller meldingstjenester som er tilgjengelige for allmennheten, skal speile og gjøre tilgjengelig for Etterretningstjenesten utvalgte kommunikasjonsstrømmer og på annen måte tilrettelegge for utvalg, filtrering, testing, innhenting, lagring og søk som beskrevet i dette kapitlet, blant annet ved å

- gi informasjon om signalmiljø, dataformater, tekniske innretninger og fremgangsmåter
- tillate at tjenesten installerer utstyr og etablerer midlertidig eller permanent tilstedeværelse for å drifte utstyr på steder som kontrolleres av tilbyder
- medvirke til teknisk drift og vedlikehold av etablerte løsninger
- bidra til at tjenesten kan gjennom føre testinnhenting og testanalyser av trafikk i nett og tjenester

- e) sørge for tilgang til kommunikasjon uten hinder av linkkryptering eller tilsvarende kryptering som tilbyder kontrollerer
- f) medvirke til sikkerhetsmessig forsvarlige løsninger. Tilretteleggingen skal ikke forringe elektroniske kommunikasjonstjenester for brukerne. Merutgifter for tilbyder som følge av tilretteleggingen skal dekkes av staten.

Departementet kan gi forskrift om tilretteleggingsplikten etter første ledd og prinsipper for utregning av merutgifter etter andre ledd.

§ 7-3 *Beslutning om tilrettelegging*

Sjefen for Etterretningstjenesten fatter beslutning om tilrettelegging. Tilbyderen skal så langt som mulig gis anledning til å uttale seg før beslutningen fattes. Beslutningen kan gjelde for inntil tre år av gangen.

Tilbyderen kan påklage beslutningen til departementet. Fristen for å klage er tre uker fra beslutningen ble meddelt tilbyderen. Departementet kan på anmodning fra tilbyderen bestemme at beslutningen ikke skal iverksettes før klagen er avgjort.

Beslutning om tilrettelegging skal meddeles EOS-utvalget og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet. Nasjonal kommunikasjonsmyndighet har ved forespørsel rett til informasjon fra Etterretningstjenesten om tekniske og operasjonelle løsninger som tjener til å oppfylle tilretteleggingsplikten.

Departementet kan gi forskrift om beslutning om tilrettelegging etter første ledd og klagebehandling etter andre ledd.

§ 7-4 *Taushetsplikt*

Den som er underlagt tilretteleggingsplikt etter § 7-2, plikter å bevare taushet om Etterretningstjenestens tilgang, tekniske og operasjonelle løsninger og andre forhold knyttet til tilretteleggingen. Taushetsplikten gjelder tilsvarende for enhver som utfører arbeid eller tjeneste for den som er underlagt tilretteleggingsplikt, eller som på annen måte bistår med tilrettelegging. Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende har avsluttet arbeidet eller tjenesten.

Taushetsplikten er ikke til hinder for å gi opplysninger til EOS-utvalget eller Nasjonal kommunikasjonsmyndighet.

§ 7-5 *Testinnhenting og testanalyser*

Etterretningstjenesten kan gjennomføre testinnhenting og testanalyser av trafikk og nett som omfattes av dette kapittelet. Testinnhenting og testanalyser skal utelukkende brukes for å muliggjøre utvalg, filtrering, lagring, søk, repressering, forståelse av signalmiljø og gjenkjenning av tjenester og dataformater, samt annen teknisk understøttelse.

Testinnhenting gjennomføres ved uttrekk av ufiltrert kommunikasjon fra én eller flere kommunikasjonsstrømmer. Ett uttrekk skal ikke overstige 30 sekunder. Det kan ikke gjøres mer enn ett uttrekk hver time.

Uttrekkene skal lagres i et korttidslager som skal holdes adskilt fra data som lagres etter §§ 7-7 og 7-9.

Uttrekkene skal ikke oppbevares lenger enn nødvendig, og de skal slettes senest etter 14 dager. Tekniske parametere og bearbeidede analyser av testdata som ikke kan knyttes til enkeltpersoner, kan oppbevares så lenge det er nødvendig for de formål som fremgår av første ledd andre punktum.

Testinnhenting, testanalyser og annen teknisk understøttelse skal bare utføres av tekniske spesialister med særskilt opplæring og som ikke har etterretningsanalyse som oppgave. Det skal alltid være to spesialister til stede ved oppsett og analyse av uttrekk etter andre ledd.

§ 7-6 *Utvalg og filtrering*

Etterretningstjenesten skal gjennom utvalg og filtrering søke å hindre lagring etter § 7-7 av metadata om kommunikasjon mellom avsender og mottaker som begge befinner seg i Norge, hvis ikke en av dem omfattes av § 4-2 første ledd.

§ 7-7 *Innhenting og lagring av metadata i bulk*

Etter utvalg og filtrering i samsvar med § 7-6 kan Etterretningstjenesten innhente og lagre metadata i bulk om elektronisk kommunikasjon som transporteres over den norske grensen. Med metadata menes data som beskriver annen data eller som inneholder ekstra informasjon knyttet til data, blant annet data som beskriver formatet på innholdet, hvem som er avsender og mottaker, eller kommunikasjonens størrelse, posisjon, tidspunkt eller varighet.

For å hindre lagring av innholdsdata skal Etterretningstjenesten opprette og vedlikeholde en liste over hvilke typer metadata som kan lagres. Listen skal være tilgjengelig for EOS-utvalget og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet.

Lagrede metadata skal slettes senest etter 18 måneder.

For teknisk analyse, feilsøking og oppdatering av lagrede metadata i den hensikt å muliggjøre søk gjelder § 7-5 femte ledd første punktum tilsvarende.

§ 7-8 *Søk i lagrede metadata*

Etterretningstjenesten kan innenfor rammen av rettens kjennelse etter kapittel 8 foreta søk i metadata lagret i samsvar med § 7-7. Søkene skal baseres på søkebegreper.

Søk i lagrede metadata kan bare utføres av personell i Etterretningstjenesten som er vurdert som skikket til

det og som utpekes av sjefen for tjenesten. Personellet må ha gjennomgått særskilt opplæring. Den enkelte skal bare kunne utføre søk i henhold til søkeprivilegier som er tilpasset vedkommendes oppdragsportefølje.

§ 7-9 Måltrettet innhenting og lagring av innholdsdata

Etterretningstjenesten kan innenfor rammen av rettens kjennelse etter kapittel 8 måltrettet innhente og lagre innholdsdata med tilhørende metadata fra elektronisk kommunikasjon som transporteres over den norske grensen. Innholdsdata er data som ikke er metadata.

§ 7-10 Internkontroll og aktivitetslogger

Etterretningstjenesten skal iverksette systematiske tiltak for å sikre at virksomhet etter dette kapitlet gjennomføres i samsvar med loven.

Alle søk skal kunne kontrolleres i ettertid gjennom aktivitetslogger. Loggene skal oppbevares i 10 år, og skal være tilgjengelige for EOS-utvalgets kontroll til enhver tid.

§ 7-11 Løpende kontroll

EOS-utvalget skal føre løpende kontroll med Etterretningstjenestens etterlevelse av bestemmelsene i dette kapitlet, blant annet med at søk bare gjennomføres i tråd med rettens kjennelser og at korttidslageret og testdata utelukkende brukes til teknisk understøttelse.

EOS-utvalget skal ha uhindret tilgang til all informasjon, interne retningslinjer og prosedyrer, lokaler, utstyr, programvare, filteroppdateringer, aktivitetslogger og annet som benyttes ved virksomhet etter dette kapitlet.

Etterretningstjenesten skal tilrettelegge for kontrollen gjennom tekniske løsninger.

§ 7-12 Begjæring om stansing og sletting

Hvis EOS-utvalget mener at virksomhet etter dette kapitlet gjennomføres i strid med loven, kan utvalget fremme begjæring for Oslo tingrett med krav om at ulovlig virksomhet opphører, og at ulovlig innhentet informasjon slettes. Før begjæringen fremmes, skal Etterretningstjenesten gjøres kjent med utvalgets syn og gis mulighet til å rette seg etter det.

Reglene i kapittel 8 gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 7-13 Forbud mot utlevering av overskuddsinformasjon

Etterretningstjenesten skal ikke utlevere overskuddsinformasjon fra innhenting etter dette kapitlet. Slik informasjon utløser ikke avvergings- eller opplysningsplikter etter annen lov.

Overskuddsinformasjon som nevnt i første ledd kan likevel utleveres i den utstrekning det er nødvendig for å forhindre alvorlig fare for noens liv, helse eller fri-

het eller at noen blir uriktig tiltalt eller domfelt for en straffbar handling. EOS-utvalget skal varsles om utleveringen.

Informasjon som ikke er overskuddsinformasjon, kan utleveres dersom vilkårene i kapittel 10 er oppfylt.

§ 7-14 Bevisforbud i straffesaker

Informasjon fremkommet gjennom innhenting etter dette kapitlet kan ikke brukes som grunnlag for ileggelse av straff eller andre strafferettslige reaksjoner. Første punktum gjelder ikke i saker om overtredelse av straffeloven § 131.

§ 7-15 Informasjonssikkerhet

Etterretningstjenesten plikter å hindre at uvedkommende får tilgang til informasjon som lagres og behandles etter bestemmelsene i dette kapitlet. Tjenesten skal gjennomføre sikkerhetstiltak etter §§ 9-9 og 11-5 for å sikre at informasjonen bare er tilgjengelig for de som har lovlig tilgang til den.

Kapittel 8. Domstolskontroll med tilrettelagt innhenting av grenseoverskridende elektronisk kommunikasjon

§ 8-1 Kjennelse om tillatelse til tilrettelagt innhenting

Retten kan ved kjennelse gi Etterretningstjenesten tillatelse til søk etter § 7-8 og innhenting og lagring etter § 7-9. Det kan oppstilles vilkår i kjennelsen. Kjennelsen skal begrunnes. Retten kan omgjøre kjennelsen.

Rettens avgjørelse skal treffes så raskt som mulig. Den som avgjørelsen retter seg mot eller ellers rammer, skal ikke gis adgang til å uttale seg og meddeles ikke kjennelsen.

Kjennelsen skal meddeles Etterretningstjenesten. Tjenesten skal gjøre kjennelsen og begjæringen tilgjengelig for EOS-utvalget.

§ 8-2 Krav til begjæringen

Begjæring om tillatelse etter § 8-1 fremmes for Oslo tingrett av sjefen for Etterretningstjenesten eller den som sjefen gir fullmakt. Begjæringen skal være skriftlig og angi

- oppdraget som søket eller innhenting knytter seg til
- det faktiske og rettslige grunnlaget for søket eller innhenting
- hvilke søkebegreper eller kategorier av søkebegreper som skal brukes, hvis begjæringen gjelder søk i lagrede metadata etter § 7-8
- hva eller hvem innhenting retter seg mot, hvis begjæringen gjelder måltrettet innhenting og lagring av innholdsdata etter § 7-9
- hvor lenge tillatelsen bør vare, jf. § 8-6.

§ 8-3 Muntlige forhandlinger

Retten kan beslutte å avholde muntlige forhandlinger. Etterretningstjenesten møter ved sjefen for tjenesten eller den som sjefen gir fullmakt. Tjenesten kan også møte med tjenestepersoner eller andre som kan opplyse saken.

Rettsmøtene holdes for lukkede dører.

§ 8-4 Hva retten skal prøve

Retten skal prøve om vilkårene etter denne loven er oppfylt. Dette omfatter blant annet

- om søket eller innhenting ligger innenfor Etterretningstjenestens oppgaver etter kapittel 3
- om noen av forbudene i §§ 4-1, 4-8, 4-9 eller 9-4 er til hinder for søket eller innhenting
- om grunnvilkårene etter kapittel 5 er oppfylt.

§ 8-5 Særskilt advokat

Retten skal etter å ha mottatt begjæring som nevnt i § 8-2 oppnevne en advokat som skal ivareta den enkeltes rettigheter og samfunnets interesser i saken. Oppnevning kan unnlates dersom retten finner det ubetenkelig. Advokaten oppnevnes fra en særlig krets av sikkerhetsklarerte advokater, og kan ikke la seg representere eller møte ved annen advokat eller fullmektig. Advokaten skal ha godtgjørelse av staten.

Advokaten skal gjøres kjent med begjæringen og annen informasjon som legges frem for retten, men har ellers ingen innsynsrett. Advokaten må ikke sette seg i forbindelse med personer som berøres av saken.

Advokaten har rett til å uttale seg før retten treffer avgjørelse. Advokaten skal varsles om rettsmøter i saken og har rett til å delta i dem.

Departementet kan gi forskrift om oppnevning av advokat etter første ledd.

§ 8-6 Varighet

Rettsens tillatelse etter § 8-1 skal ikke gis for lengre tid enn nødvendig. Gjelder tillatelsen målsøking etter § 7-8, kan den ikke overstige ett år. Gjelder tillatelsen målrettet innhenting etter §§ 7-8 eller 7-9, kan den ikke overstige seks måneder.

Etterretningstjenesten skal avslutte pågående søk etter § 7-8 og innhenting og lagring etter § 7-9 dersom lovens vilkår ikke lenger er til stede.

§ 8-7 Informasjonssikkerhet

Rettsens kjennelse skal sikkerhetsgraderes etter reglene gitt i og i medhold av sikkerhetsloven.

Domstolen skal sørge for at informasjon og dokumenter med høyeste sikkerhetsgrad kan behandles i henhold til reglene gitt i og i medhold av sikkerhetsloven hos domstolen som ledd i skriftlige eller muntlige forhandlinger. Domstolen skal legge til rette for at særskilte advokater oppnevnt etter § 8-5 kan gjøres kjent

med sikkerhetsgradert informasjon i domstolens lokaler.

Departementet kan gi forskrift om rettsens tilgang til rettspraksis i saker etter dette kapitlet.

§ 8-8 Taushetsplikt

Dommere og andre som utfører tjeneste eller arbeid for domstolene, har taushetsplikt om begjæring, rettsmøter, kjennelser og annet de får kjennskap til i saker etter dette kapitlet. Taushetsplikten gjelder også etter at arbeidet eller tjenesten er avsluttet.

Taushetsplikten er ikke til hinder for å gi opplysninger til EOS-utvalget.

§ 8-9 Anke

Etterretningstjenesten og den særskilte advokaten kan anke rettsens kjennelse.

Reglene i straffeprosessloven kapittel 26 gjelder tilsvarende så langt de passer. § 8-7 gjelder tilsvarende for ankedomstolen.

§ 8-10 Hastekompetanse

Dersom det ved opphold er stor fare for at informasjon av vesentlig betydning for utførelsen av Etterretningstjenestens oppgaver etter kapittel 3 kan gå tapt, kan ordre fra sjefen for tjenesten tre i stedet for rettsens kjennelse. Tjenesten skal straks og senest innen 24 timer etter at innhenting ble påbegynt, forelegge saken for retten.

Retten avgjør ved kjennelse om søket eller innhenting kan tillates, jf. § 8-1. Kommer retten til at søket eller innhenting var ulovlig, skal retten meddele dette til EOS-utvalget. Retten kan pålegge Etterretningstjenesten å slette innhentet informasjon.

Kapittel 9. Behandling av personopplysninger etter innhenting

§ 9-1 Forholdet til personopplysningsloven

Dette kapitlet gjelder for Etterretningstjenestens behandling av personopplysninger for etterretningsformål når personopplysninger behandles helt eller delvis automatisert eller behandles ikke-automatisert og inngår i eller skal inngå i et register.

For behandling av personopplysninger for andre formål enn etterretningsformål gjelder bestemmelsene i personopplysningsloven, med de unntak som følger av § 2-7 første ledd og eventuelle tilpassede skjermingsregler i medhold av § 11-4 tredje ledd.

§ 9-2 Behandlingsgrunnlag

Etterretningstjenesten kan behandle personopplysninger når det er nødvendig for etterretningsformål.

§ 9-3 Unntak for innhenting av personopplysninger

Med unntak av § 9-4 gjelder ikke bestemmelsene i dette kapittelet for behandling i form av innhenting. Behandling i form av innhenting reguleres i kapittel 3 til kapittel 8.

§ 9-4 Diskrimineringsforbud

Etterretningstjenesten skal ikke behandle personopplysninger utelukkende på bakgrunn av hva som er kjent om en persons etnisitet eller nasjonale bakgrunn, politiske, religiøse eller filosofiske overbevisning, språk, politiske virksomhet, fagforeningstilhørighet eller helsemessige eller seksuelle forhold.

§ 9-5 Behandling av fortrolig kommunikasjon med særlige yrkesutøvere

Etterretningstjenesten skal ikke behandle fortrolig kommunikasjon med særlige yrkesutøvere som nevnt i straffeprosessloven § 119 og tvisteloven § 22-5 når yrkesutøveren eller den som betror seg, er bosatt i Norge eller norsk statsborger.

Dersom det er strengt nødvendig at de hensyn som begrunner vernet av den fortrolige kommunikasjonen, viker for nasjonale sikkerhetsinteresser, kan slik fortrolig kommunikasjon likevel behandles.

Beslutning om å behandle fortrolig kommunikasjon etter andre ledd skal treffes av sjefen for Etterretningstjenesten. Beslutningen skal være skriftlig og redegjøre for det faktiske og rettslige grunnlaget for behandlingen. Beslutningen skal meddeles EOS-utvalget.

§ 9-6 Behandling av opplysninger som kan identifisere en kilde

Etterretningstjenesten skal ikke behandle opplysninger som er betrodd noen i deres journalistiske virke og som kan avsløre hvem som er kilde for opplysningen, dersom den som betror seg eller som er betrodd opplysningen, er bosatt i Norge, norsk statsborger eller arbeider på oppdrag for virksomhet i Norge som omfattes av mediefridomslova § 2. Forbudet gjelder også dersom vedkommende ikke lenger bor i Norge eller arbeider for virksomheten, men gjorde dette da opplysningen ble gitt.

Dersom det er strengt nødvendig at de hensyn som begrunner kildevernet, viker for nasjonale sikkerhetsinteresser, kan opplysninger som nevnt i første ledd likevel behandles.

Beslutning om å behandle opplysninger etter andre ledd skal treffes av departementet etter foreleggelse etter § 2-5. Beslutningen skal være skriftlig og redegjøre for det faktiske og rettslige grunnlaget for behandlingen. Beslutningen skal meddeles EOS-utvalget.

§ 9-7 Korrekte og oppdaterte personopplysninger

Etterretningstjenesten skal, så langt det er mulig, påse at personopplysninger som behandles og som ikke

er rådata i bulk, er korrekte og oppdaterte. Uriktige personopplysninger skal rettes eller slettes uten unødige opphold. Tjenesten skal, så langt det er mulig, sørge for at feilen ikke får betydning for den personopplysningene gjelder.

Dersom ikke-verifiserte personopplysninger utleveres etter kapittel 10, skal mottakeren gjøres oppmerksom på dette.

§ 9-8 Sletting

Personopplysninger skal slettes når de ikke lenger er nødvendige for formålet med behandlingen.

Rådata i bulk skal slettes senest 15 år fra lagringstidspunktet, med mindre vesentlige hensyn tilsier at sletting utsettes. Beslutning om utsatt sletting treffes av sjefen for Etterretningstjenesten for ikke mer enn fem år av gangen. Metadata som er innhentet og lagret i bulk i samsvar med § 7-7, skal likevel slettes senest etter 18 måneder, jf. § 7-7 tredje ledd.

Sletting av personopplysninger i operative systemer og registre som er tilgjengelige for etterretningsproduksjon, er ikke til hinder for lagring av opplysningene etter annen lov.

§ 9-9 Informasjonssikkerhet

Etterretningstjenesten skal gjennom systematiske tiltak sikre konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet ved behandling av personopplysninger. Tiltakene skal utformes i samsvar med bestemmelsene i sikkerhetsloven.

Personopplysninger skal ikke gjøres tilgjengelige for flere personer enn det som er nødvendig for formålet med behandlingen.

§ 9-10 Personvernrådgiver

Etterretningstjenesten skal ha minst én personvernrådgiver.

Personvernrådgiveren skal bidra til etterlevelse av denne loven gjennom opplæring, rådgivning, veiledning og internkontroll. Personvernrådgiveren skal kunne motta varsler fra ansatte i Etterretningstjenesten om brudd og avvik knyttet til behandling av personopplysninger.

Kapittel 10. Nasjonalt og internasjonalt samarbeid og informasjonsutveksling

§ 10-1 Nasjonalt og internasjonalt samarbeid

Etterretningstjenesten skal samarbeide med andre norske myndigheter om grenseoverskridende trusler, forsvar mot og håndtering av alvorlige hendelser i det digitale rom samt andre prioriterte saksområder.

Etterretningstjenesten skal etablere og opprettholde etterretningssamarbeid med andre land, forsvarsallianser som Norge deltar i, og andre internasjonale orga-

nisasjoner. Departementets beslutning skal innhentes i saker som nevnt i § 2-5.

§ 10-2 Utlevering av etterretningsinformasjon som ledd i nasjonalt samarbeid

Etterretningstjenesten kan utlevere etterretningsinformasjon til andre norske myndigheter dersom

- a) utleveringen skjer for etterretningsformål eller er nødvendig for å fremme mottakerens oppgaver eller hindre at virksomhet blir utøvd på en uforvarlig måte
- b) utlevering av informasjon som Etterretningstjenesten har mottatt fra en tredjepart, skjer med dennes samtykke
- c) utlevering av personopplysninger er i samsvar med kapittel 9
- d) utleveringen er forholdsmessig etter § 5-4
- e) utleveringen er forsvarlig i lys av opplysningenes kvalitet, hvem som er mottaker av opplysningene, og hvordan mottakeren antas å bruke dem
- f) utleverte opplysninger forventes å bli forsvarlig sikkerhetsmessig behandlet.

Utlevering med sikte på innhenting eller andre tiltak hos mottaker på vegne av Etterretningstjenesten kan bare skje dersom tjenesten selv ville hatt adgang til å gjennomføre innhenting eller tiltaket.

Utlevering skal skje med notoritet.

Denne paragrafen gjelder ikke for utlevering av informasjon til EOS-utvalget og andre tilsyns- og kontrollinstanser.

§ 10-3 Utlevering av etterretningsinformasjon som ledd i internasjonalt samarbeid

Etterretningstjenesten kan utlevere etterretningsinformasjon til andre staters myndigheter eller internasjonale organisasjoner dersom

- a) vilkårene etter § 10-2 er oppfylt
- b) utleveringen er under nasjonal kontroll og i Norges interesse
- c) det settes som vilkår at informasjonen ikke kan brukes som grunnlag for innhenting rettet mot personer i Norge, med unntak for personer som omfattes av § 4-2 første ledd og som det er i Norges interesse at mottakeren innhenter opplysninger om.

Etterretningstjenesten skal ikke utlevere etterretningsinformasjon hvis det er en reell risiko for at informasjonen kan medvirke til at noen utsettes for tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff.

§ 10-4 Utlevering av overskuddsinformasjon

Etterretningstjenesten kan utlevere overskuddsinformasjon til andre norske myndigheter når vilkårene etter § 10-2 er oppfylt.

Overskuddsinformasjon som stammer fra innhenting etter kapittel 7, reguleres av § 7-13.

Overskuddsinformasjon som er fortrolig kommunikasjon etter § 9-5 eller kildeinformasjon etter § 9-6, kan ikke utleveres.

§ 10-5 Utlevering av informasjon til Etterretningstjenesten fra norske myndigheter

Norske myndigheter kan uten hinder av lovbestemt taushetsplikt utlevere informasjon til Etterretningstjenesten dersom det er nødvendig for forebyggelses- og sikkerhetsmessige formål innenfor rammen av Etterretningstjenestens oppgaver etter kapittel 3. Første punktum gjelder ikke for taushetsplikt som nevnt i straffeprosessloven § 119 og tvisteloven § 22-5 eller taushetsplikt etter straffeprosessloven § 216 i.

§ 10-6 Formidling av opplysninger på vegne av norske myndigheter

Etterretningstjenesten kan på vegne av andre norske myndigheter formidle opplysninger til og fra andre staters myndigheter dersom

- a) den norske myndigheten har anmodet Etterretningstjenesten om å formidle opplysningene
- b) mottakeren opplyses om at formidlingen skjer på vegne av den norske myndigheten
- c) Etterretningstjenesten ikke endrer opplysningene, legger til egen informasjon eller ber mottakeren om å handle på en bestemt måte i lys av opplysningene.

Mottakeren skal opplyses om at videreformidling til tredjeparter krever samtykke fra den norske myndigheten, og eventuelt om at slikt samtykke allerede er gitt.

Formidlingen skal skje med notoritet.

§ 10-7 Bistand til politiet

Etterretningstjenesten kan bistå politiet i samsvar med politiloven § 27 a. Bistand i form av søk eller innhenting etter kapittel 7 kan ikke finne sted.

Kapittel 11. Avsluttende bestemmelser

§ 11-1 Forholdet til forvaltningsloven

Med unntak av forvaltningsloven §§ 13 til 13 f om taushetsplikt kommer forvaltningsloven ikke til anvendelse for saksbehandling som knytter seg til utførelsen av Etterretningstjenestens oppgaver etter denne loven.

§ 11-2 Taushetsplikt

Enhver som gjør arbeid eller tjeneste for Etterretningstjenesten, skal bevare livsvarig taushet om informasjon som vedkommende blir kjent med gjennom arbeidet eller tjenesten, dersom det kan skade nasjonale sikkerhetsinteresser om informasjonen blir kjent for uvedkommende.

Ansatte i Etterretningstjenesten skal bevare livsva-
rig taushet om eget eller andres tilsetningsforhold.

Taushetsplikten etter første ledd gjelder også for en-
hver som blir kjent med sikkerhetsgradert informasjon
etter § 2-4 tredje ledd.

Informasjon som nevnt i første til tredje ledd kan
ikke utnyttes i virksomhet utenfor Etterretningstje-
nenesten.

Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysnin-
ger utleveres etter bestemmelsene i denne loven eller et-
ter regler fastsatt i annen lov, eller at opplysninger gjøres
kjent for andre i Etterretningstjenesten i samsvar med
gjeldende autorisasjonsregler og prinsippet om tjenst-
lig behov.

§ 11-3 *Krav til statsborgerskap og sikkerhetsklarering*

Militært personell og sivilt ansatte i Etterretnings-
tjenesten skal ha norsk statsborgerskap og være sikker-
hetsklarert for STRENGT HEMMELIG.

Sjefen for Etterretningstjenesten kan for særskilte
stillinger med lavere klareringsbehov bestemme at per-
sonellet kan være sikkerhetsklarert for HEMMELIG.

§ 11-4 *Skjerming av etterretningsoperasjoner mv.*

Etterretningstjenesten kan for å skjermes sine opera-
sjoner benytte dekkstrukturer og uriktige, falske eller
villedende identiteter, dokumenter og opplysninger,
samt ta kontroll over, modifisere eller utplassere elekt-
ronisk utstyr.

Bestemmelser om opplysningsplikt i annen lov gjel-
der ikke for opplysninger om vederlag som Etterret-
ningstjenesten yter til kilder og oppdragstakere som
ikke er ansatt i tjenesten. Slike vederlag og betalinger
skal ikke regnes som skattepliktig inntekt for mottake-
ren eller inngå i grunnlag for beregning eller avkortning
av sosiale ytelser eller lignende.

Kongen i statsråd kan gi bestemmelser som fraviker
annen lov, blant annet krav om rapportering av infor-
masjon til offentlige registre, i den utstrekning det er
nødvendig for å skjermes Etterretningstjenestens ansat-
te, kilder, kapasiteter, metoder eller operasjoner mot of-
fentlig eksponering eller kompromittering overfor and-
re stater.

§ 11-5 *Arkiver, informasjonssystemer og etterretnings- registre*

Etterretningstjenestens arkiver, informasjonssy-
stemer og etterretningsregistre skal være betryggende
sikret og utilgjengelige for andre enn eget autorisert
personell med tjenstlig behov for tilgang og personer
som er satt til å føre kontroll og tilsyn med Etterret-
ningstjenesten.

§ 11-6 *Beredskap*

Etterretningstjenesten skal utarbeide og vedlike-
holde beredskapsplaner, blant annet forberedte tiltak
for å sikre at tjenestens informasjon og systemer ikke
kommer under kontroll av uvedkommende i krise eller
væpnet konflikt, basert på Nasjonalt beredskapssystem
og Forsvarets operative planverk.

§ 11-7 *Klage og underretning*

Enhver kan klage til EOS-utvalget etter EOS-kon-
trollloven. Etterretningstjenesten plikter ikke å gi under-
retning til den som har vært gjenstand for infor-
masjonsinnhenting som kan innebære et menneskeretts-
lig inngrep.

§ 11-8 *Straff*

Den som handler i strid med beslutning om tilrette-
legging etter § 7-3 eller bryter taushetsplikt etter § 7-4,
straffes med bot eller fengsel inntil 6 måneder.

Kapittel 12. Ikrafttredelse og endringer i andre lover

§ 12-1 *Ikrafttredelse*

Loven trer i kraft fra det tidspunktet Kongen be-
stemmer. De ulike bestemmelsene kan settes i kraft til
ulik tid.

§ 12-2 *Opphevelse*

Fra det tidspunktet loven trer i kraft, oppheves lov
20. mars 1998 nr. 11 om Etterretningstjenesten.

§ 12-3 *Endringer i andre lover*

Fra det tidspunktet loven trer i kraft, gjøres følgende
endringer i andre lover:

1. I lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunika-
sjon gjøres følgende endringer:

§ 2-8 nytt fjerde ledd skal lyde:

*Bestemmelser om tilrettelegging for innhenting av
elektronisk kommunikasjon som transporteres over den
norske grensen, er gitt i etterretningstjenesteloven kapittel
7.*

§ 6-2 a første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

*Etterretningstjenesten kan i særskilte tilfeller og i korte
tidsrom uten tillatelse fra myndigheten ta i bruk frekven-
ser som er tildelt andre til identitetsfangning, når dette er
strengt nødvendig for å innhente informasjon om en per-
son som omfattes av etterretningstjenesteloven § 4-2 firs-
te ledd.*

§ 6-2 a annet ledd skal lyde:

Politiet, *Etterretningstjenesten* og Nasjonal sikker-
hetsmyndighet skal varsle myndigheten uten ugrunnet
opphold etter at frekvenser som er tildelt andre, er tatt i

bruk. Varsel skal angi frekvensområde, tidsrom og sted. Myndigheten avgjør i samråd med politiet, *Etterretningstjenesten* eller Nasjonal sikkerhetsmyndighet om og i tilfelle når rettighetshaverne skal underrettes.

§ 6-2 a tredje ledd tredje punktum skal lyde: Tillatelse til Forsvaret, *med unntak for Etterretningstjenesten*, kan bare gis til øvelser innenfor Forsvarets permanente øvingsområder.

2. I lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd skal § 2 fjerde ledd nytt fjerde punktum lyde:

Lova gjeld ikkje for dokument som blir behandla av Etterretningstenesta etter etterretningstjenesteloven.

Nåværende fjerde punktum blir nytt femte punktum.

Tone Wilhelmsen Trøen

president